ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἀριθ. 307. — 14 Νοεμβριου 1882.—Λεπτα 10.

Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Πατρῶν.

Ἡ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου τελετὴ ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβάλλουσα. Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἤρξαντο κατερχόμενοι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Πειραιᾶ οἱ κεκλημένοι. Ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους εἶχον συνέλθει εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἀνεγερθήσεται ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου παρὰ τὸν τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ. Αὐτόθι εἶχεν ἀνεγερθῆ λαμπρὰ ἐξέδρα μετὰ ἀψίδος, ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς ὁποίας ἦτο ἡ ἐπιγραφὴ: «Ζήτωσαν οἱ βασιλεῖς», πέριξ δὲ τῆς ἀψίδος τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων δι' ὧν θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος. Οἱ στρατιῶται τοῦ 23 τάγματος ἐσχημάτιζον τετράγωνον, οὗτινος ἐν τῷ μέσῳ ἦν ἡ ἐξέδρα, ἐντὸς δὲ τοῦ τετραγώνου τούτου εἰσήρχοντο οἱ κεκλημένοι. Τὴν 9 καὶ 1|2 ὥραν ἀφίκετο τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς καὶ οἱ βουλευταί, ὁ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Τὴν 10 καὶ 1|2 ἀφίκοντο ὁ βασιλεὺς, ἐν στολῇ στρατηγοῦ, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ ἐνταῦθα φιλοξενουμένη πριγκιπέσσα Μαρία, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοί· ἀμέσως δ' ἐψάλη ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ὁ ἁγιασμὸς, μεθ' ὃ ὁ βασιλεὺς κατῆλθεν εἰς τὸ μέρος, ἔνθα θὰ ἐτίθετο ὁ θεμέλιος λίθος, καὶ λαβὼν ἀπὸ ἀργυροῦ δίσκου ἔρριψεν εἰς τοῦτον τὰ ἑλληνικὰ νομίσματα χαλκᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, ἔκλεισεν εἶτα τὸν λίθον δι' ἑτέρου καὶ διὰ πηλοῦ ἔχρισεν αὐτὸν τρὶς κτυπήσας διὰ σφυρίου. Ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρίας κ. Κωνσταντῖνος Βοῦρος προσεφώνησε τότε τῷ βασιλεῖ ὡς ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε.

»Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα ὑποδεχόμενοι Ὑμᾶς καὶ ἑορτάζοντες τὴν ἔναρξιν ἔργου ἐθνικοῦ, πραγματοποιοῦντος ἕνα τῶν θερμοτέρων πόθων τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος· διότι δι' αὐτοῦ τὸ πολυπληθέστερον καὶ πλουσιώτερον μέρος τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀποκτήσει τὸ πολύτιμον δῶρον τῆς συγκοινωνίας, δι' ἧς θ' αὐξήσῃ τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πλοῦτόν της. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος, τιθέμενος ὑπὸ τὴν βασιλικὴν προστασίαν Ὑμῶν, ἔσεται ἡ βάσις τοῦ συμπλέγματος ὁλοκλήρου τῆς Πελοποννήσου, παρέχων ἐπίσης ταγαθά του εἴς τε τὴν Ἑπτάνησον καὶ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

»Πεποίθαμεν, ὅτι τὸ ἔργον αἰσίως ἀρχόμενον καὶ ταχέως θ' ἀποπερατωθῇ· εὐδοκήσατε δ' οὕτω νὰ ἐγκαινίσητε τὸ ἐπιὸν ἔτος μετὰ τῆς σεπτῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Διαδόχου τὴν ἀναχώρησιν τῆς πρώτης ἁμαξοστοιχίας. Ὁ Θεὸς διαφυλάττοι Ὑμᾶς μετὰ τῆς σεπτῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν Βασιλοπαίδων εὐτυχεῖς, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν εἰς ταῦτα ὡς ἕπεται·

«Χαίρω, ὅτι παρευρίσκομαι εἰς τὴν τελετὴν ταύτην τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου. Εὔχομαι ὅπως παρευρεθῶ εἰς πολλὰς ὁμοίας τελετὰς, ἀφορώσας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Εὔχομαι νὰ περατώσητε τὸ ἔργον τοῦ σιδηροδρόμου τούτου ταχέως».

Μετὰ τοῦτο ἔληξεν ἡ τελετὴ, ἀπελθόντων εἰς τὰ ἴδια τῶν βασιλέων καὶ τῶν κεκλημένων.

Ἐπὶ τοῦ θεμελίου λίθου ἦτο ἐγκεχαραγμένη ἡ ἑπομένη ἐπιγραφή·

«Τῷ ἐννάτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει τῆς Γεωργίου τοῦ πρώτου βασιλείας, ἀπὸ δὲ Χριστοῦ γεννήσεως δυοκαιογδοηκοστῷ καὶ ὀκτακοσιοστῷ καὶ χιλιοστῷ μηνὸς νοεμβρίου ὀγδόῃ, ὁ θεμέλιος ὁδ' ἐτέθη λίθος ἐν τῷ ἀφετηρίῳ τῆς ἐκ Πειραιῶς εἰς Κόρινθον καὶ αὖ ἐκ Κορίνθου, τοῦτο μὲν εἰς Πάτρας τε καὶ Πύργον, τοῦτο δ' εἰς Ἄργος τε καὶ Ναυπλίαν σιδηροστρώτου ὁδοῦ, ἧς τὴν ἀπεργασίαν ἐπὶ τῇ δι' ἐτῶν ἑνὸς δεόντων ἑκατὸν καρπώσει ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνεδέξατο, ἔθηκε δὲ τὸν θεμέλιον ὁ βασιλεὺς Γεώργιος σὺν Ὄλγᾳ τῇ Βασιλίσσῃ καὶ τοῖς ἐν τέλει, τοῖς ἐγκαινίοις παραγενόμενος ὧδε τοίνυν αἰσίως τε καὶ καλῶς τῷ ἔργῳ ἀρχομένῳ, ὅμοιον μὲν καὶ τέλος ἐκ Θεοῦ γένοιτο, τύχῃ δ' ἀγαθῇ ἐπίσποιτο».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

— Πρὸ διετίας περίπου οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδίδαξαν ἀπὸ σκηνῆς μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸν «Ἀγαμέμνονα» τοῦ Αἰσχύλου ἐν ἑλληνικῇ γλώσσῃ.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς παραστάσεως ἐκείνης δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ κινήσῃ τὴν ἅμιλλαν τῶν φοιτητῶν τοῦ ἄλλου ἰσοτίμου ἐν Ἀγγλίᾳ Πανεπιστημίου τῆς Καντάβριγίας. Ὄντως δὲ ὅμιλος φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκείνου ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ ἀπὸ σκηνῆς τὸν «Αἴαντα» τοῦ Σοφοκλέους, ἤδη δὲ καὶ ἤρξατο ἀσκούμενος πρὸς τοῦτο.

Ὁ διδάκτωρ κ. C. Waldstein, καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας ἀνέλαβε νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῆς σκηνικῆς διακοσμήσεως. Τὴν μουσικὴν τῶν χορικῶν ᾀσμάτων συνέθεσεν ἤδη ὁ καθηγητὴς Macfarven. Μετάφρασις δὲ ἐν πεζῷ λόγῳ ἐξεπονήθη ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ἑλληνιστοῦ καθηγητοῦ Jebb διὰ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπαγγείλωσιν ἑλληνιστὶ τὸ μέρος αὐτῶν. Ἡ παράστασις γενήσεται περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τούτου ἐν Καντάβριγίᾳ.

— Ἂν καὶ ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ διεκήρυξεν ὅτι δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν τοῦ τελευταίου αὐτοῦ δραματικοῦ ἔργου «Τορκουεμάδας», βεβαιοῦται ἐν τούτοις ὅτι ὁ Γερμανὸς ποιητὴς Οὖγος Βίττμαν μετέφρασεν αὐτὸ γερμανιστὶ, καὶ ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ Carl-Theater τῆς Βιέννης παρασκευάζεται νὰ ἀναβιβάσῃ αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου τούτου.

— Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς δημοσίευσις δύο τόμων ἀπομνημονευμάτων τοῦ σὶρ Γάρνετ Βολσελεῦ, τοῦ νικητοῦ τῆς Αἰγύπτου.

— Κατὰ τὴν ἰταλικὴν ἐφημερίδα «Rassegna» ὁ Κοσσοὺθ, ὁ διάσημος Οὖγγρος πατριώτης, συνεβλήθη μετά τινος ἐκδότου πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ λαμβάνῃ 1000 φράγκα δι' ἕκαστον τυπογραφικὸν φύλλον, ἐπὶ πλέον 5000 φρ. δι' ἕκαστον τόμον καὶ τὰ ἡμίση τῶν καθαρῶν κερδῶν.

— Ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ῥώμης ὑπάρχουσι καὶ γυναῖκες φοιτηταί. Δύο ἐξ αὐτῶν δημοσιεύουσι προσεχῶς σύγγραμμα περὶ τοῦ τηλεφώνου.

— Κατά τινα παρισινὴν ἐφημερίδα ἐν Πάτραις τὸν ἐφετεινὸν χειμῶνα θὰ παρασταθῇ νέον τι μελόδραμα ἀνέκδοτον τοῦ Ζακυνθίου μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρρέρη, ἔχον τίτλον «Δέσπω ἡ ἡρωΐνη τοῦ Σουλίου».

— Ὁ ἐν Κερκύρᾳ κ. Λαυρέντιος Σ Βροκίνης ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν τοῦ δευτέρου τεύχους τῶν ἀπό τινος ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτοῦ «Βιογραφικῶν σχεδαρίων» τῶν ἐν τοῖς γράμμασιν, ὡραίαις τέχναις καὶ ἄλλοις κλάδοις τοῦ κοινωνικοῦ βίου διαλαμψάντων Κερκυραίων ἀπὸ τῶν μέσων τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς ἐνεστώσης. Τὸ δεύτερον τεῦχος θέλει διαλαμβάνει μόνον τὴν βιογραφίαν τοῦ περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος ἀκμάσαντος διδασκάλου τοῦ Γένους Ἱεράρχου Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη· ὁρίζεται δὲ τιμὴ αὐτοῦ φρ. 3.

— Ἐξεδόθη ἐν Χανίοις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Ἐμ. Ἀνδρουλιδάκη πραγματεία περὶ τοῦ εἰς Κρήτην εἰσαχθέντος φορολογικοῦ συστήματος κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἁλώσεως αὐτῆς.

Τόμοι τῆς «Ἑστίας» ὅλων τῶν προηγουμένων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς, ἄδετοι μὲν πρὸς φράγκα 5 ἕκαστος, δεδεμένοι δὲ πρὸς φράγκα 8.

Ὡσαύτως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας» πωλοῦνται καὶ παλαιὰ φύλλα αὐτῆς καὶ δελτία, τὰ μὲν φύλλα πρὸς λεπτὰ 25, τὰ δὲ δελτία πρὸς λεπτὰ 10.